

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibus Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

6. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

IN MATTHÆI CAP. V.

6. *Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam.*

CORRUPTOR Euangelij Calvinus inter alias Euangelicas beatitudines hanc imprimis corrumpit egregie. *Esurire* (inquit) & *sitire* per synecdochen accipio pro laborare inopia, destitui rebus necessarijs, iure etiam suo fraudari. Quod Matthæus ponit, *esurire iustitiam*, species est pro genere, ac si dixisset: *Beati sunt qui licet votis suis moderentur, ut tantum sibi prestari quod iustum & æquum est cupiant, tanquam famelici nihilominus languent.* Hæc ille, perpetuum & constantem omnium interpretum sensum refugiens, quia beatitudinem ex veræ iustitiæ ac sanctitatis desiderio spirituali, quam hic locus manifestè docet, ille iuxta solius iustificantis ac beatificantis fidei doctrinam penitus aspernatur. Sed sensum quem ille fingit, absurdissimum esse, sola promissio adiuncta demonstrat, qua Christus dicit: *Quoniam ipsi saturabuntur.* Homines enim inopia laborantes, & rebus necessarijs destituti, non saturantur, sed exercentur à Deo, nec terrenarum rerum copia donantur, sed diuinis consolationibus recreantur: iuxta præcedentem beatitudinem. *Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur.* Nec Christus hoc loco saturitatem aliquam temporalem, quæ huiusmodi fami & languori opponitur, qualem fingit Calvinus, pro aliqua beatitudine proponit, sed spiritualia sunt omnia quæ Christus hic promittit, & à carnis sensibus remota. Denique esurientes & sitientes temporalia bona quibus inopia eorum subleuetur, miseri sunt, non beati; nec saturantur talibus qui talia appetunt, sed eorum affluentia sitim & famem magis auget. Caterum famem ac sitim iustitiæ Scripturæ laudant & saturari à Deo docent. Sic enim Christus alibi dixit. *Qui venit ad me, non esuriet; & qui credit in me, non sitiet in æternum.* Rursum alio in loco. *Qui biberit ex aqua quam ego dabo ei (id est acceperit de Spiritu quem ego effundo in credentes) non sitiet in æternum, id est, saturabitur iustitia.* Denique hanc esuriam & sitim tanti fecit Propheta regius, ut ipsam per se in magno bono posuerit. Ait enim. *Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in æternum.* Ad quæ verba August. Nihil (inquit) impedit quominus habeantur iustificationes Dei, nisi quia non desiderantur. Quare alibi Christus clamar. *Omnis qui sitit, veniat ad me. Venite enim*

Scriptura
corruptela
manifesta

Iustitia de
siderium in
Scripturis
laudatum.
Ioan. 6.
Ioan. 4.

Psal. 118.
Conc. 8. in
Psal. 118.
Ioan. 7.

enim

Luc. 1.
Cap. 65.

enim ad Christum & saturari iustitia nemo potest, nisi qui vehementi iustitiæ & pietatis desiderio tenetur: & hoc est quod Christus hoc loco docet, promittens saturitatem iustitiæ esurientibus illam, iuxta diuæ virginis Canticum. *Esurientes implevit bonis: quod multis verbis Esaias amplificat. Ecce serui mei comedent, & vos esurietis: Ecce serui mei bibent, & vos sitietis: & quæ sequuntur.* A tota hac saluberrima doctrina, ne vitæ sanctitas ac iustitia in solius fidei præiudicium commendari à Christo videatur, lectoris animum impolitor Caluinus auerit.

8. *Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.*

Scriptura
corruptela
affectata.

NEfarius Caluinus, qui omnem cordis mundiciem negat, ut omnia iustorum opera immunda semper esse & contaminata defendat, exponit hoc loco *mundos corde à Christo hic vocari qui non delectantur auitia, sed sincere versantur inter homines, nec aliud verbis aut vultu præ se ferunt quam agitent in corde.* Tales autem Deum visuros exponit, quia *si perspicaces non sunt ad fallendum in terra, Dei conspectu in calis fruuntur.* Hæc ille. Est hæc affectata & studiosa scripturæ Evangelicæ corruptio. Nulla enim hic consequentia, nulla coherentia est, ut simplices & minus perspicaces in hac vita Dei visione fruantur in cælo, siue per modum mercedis, siue ex idoneitate & apta dispositione alterum ex altero consequi ponas. His adde quod idiotæ clarius Deum viderent quam Apostoli & Ecclesiarum doctores sanctissimi. Nec vsquam in Scripturis qui sincere versantur inter homines, mundo corde vocantur. Mundum cor in Scripturis internam mentis puritatem, & innocentiam generalem significat ab omni praua cupiditate alienam. *Quis ascendet in montem Domini, & stabit in loco sancto eius? Innocens manibus & mundo corde:* id est, qui nec opere nec cogitationis consensu in Deum aut proximum peccat. Rursum, *Pacem sequimini cum omnibus & sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum.* Per sanctimoniam significatur non solum puritas mentis à carnis spurcitijs, sed etiam generalis animæ puritas ab omnibus inquinamentis carnis & spiritus. De qua Esaias. *Lauamini, mundi estote, auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis.* & D. Iacobus. *Purificate corda vestra duplices animo: id est, qui Deum & mundum diligere vultis, quæ simul diligere nequeunt.* Talem mundiciem petiit Dauid à peccatis relurgēs,
Cor

Mundum
cor in scri-
pturu qua
st.

Psal. 24.

Hebr. 12.

Esai. 1.

Iacob. 4.